

Titel: Morpionade. Et Helte-Digt. [herefter i håndskrift: Til Kongen. Da ieg har været saa uhældig at tryke et lidet Skrift kaldet Morpionade [...] – En henvendelse fra J.R. Thiele om fritagelse for bøde, med svarene fra magistraten ved Braem, Chr. Bruun, etc.]

Citation: "Morpionade. Et Helte-Digt. [herefter i håndskrift: Til Kongen. Da ieg har været saa uhældig at tryke et lidet Skrift kaldet Morpionade [...] – En henvendelse fra J.R. Thiele om fritagelse for bøde, med svarene fra magistraten ved Braem, Chr. Bruun, etc.]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 25*, J.R. Thiele, 1774, s. 23. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_025-shoot-w2_025_015_p23_bZONE1551688/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 25

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

"Men snart skal min Stræben igien til Morpion vendes." *
 Da udbrød Gudinden: "Jeg nøye er underrettet,
 "Og næsten maae Venus for Morpion væde sit Øre. —
 "Reis Son! og et anseligt Hæd dine Idrætter følge." —

Neppe har Venus saaledes ender sin Tale,
 Da Elskov med Gudernes Fart alt kom til Parnasset,
 Uvønlig gif han til Morpion, og fyldte hans Hierte
 Med Vist, til at tile ned til den skinnne Castale.
 Han fulgte sin Længsel, og kom til Musernes Kilde
 Og Elskov uvønlig min Helt bestandig ledsagde; —
 Her laae min Morpion, da Elskov sendte Cotyto
 Hift ud fra blomstrende Buske — og yndige Krands
 Bedækkede Nymphens af Verler glimrende Iffe.
 Hun saae sin forrige Elsker, og rødmende stander;
 Men mindes omsider det helteverdige Forsæt,
 At glemme hvin Sædighed; men Morpion blegner og siger:
 "Hv utroe Cotyto! skal saa min Trofskab belønnes?" —
 Meer kunde den samlende Tunge et denne Gang sige;
 Men Nymphen svarde: "Ja Morpion grusomme Elsker!
 "Jeg mindes den Dag, da du smilede Fryd for mit Hierte.
 "Jeg aldrig forglemte det Elskovs Gud har befaler; —
 "Men Troeløshed lønnes — see her dens grumme Belønning,
 "Stigma:

* Følgende kostelige Efterretning, kan jeg (uagtet den er mit Kore-
 havende uvedkommende) ingenlunde taus forbigaae. Sanchunio-
 ten er min Stribent, og han fortæller just, at den er vederfaert
 Parnasset omtrent samme Tid, som mine Helters Optoge. "Noalø
 havde en Hofjunker, (saa troer jeg man nok kan kalde ham; thi
 han var det samme, som Stigmosien) som hedde Haocoon: foreflet
 i Eratos meget unge Nømphe Frolice, gaacr han til Minens Kæm-
 pel, for at see hende der, offentlig at dyrke sin Gudinde. Forhindet
 af Sierlighed stemmer han sig selv, og i Steden for at have kændet
 effect til Minen, frembringer han for alles Øyne en meget rig
 Offering til hendes Nømphe, den lille Frolice. Gudinden fortaenct
 herover beklagede sig for Minerva, og sældede da Wisdommens
 Gudinde saadan en Dom: "Esterdi Apollons Opvartere stont ved
 "Wisdommens klareste Øns dog omvante i saa fæl en Uvished,
 "hvilket dette uvise, taabelige og uleehne foretagende rober for deres
 "utoynde Hierte, da verde de og alle af deres Slags ewigen bundne
 "til den ukleste Uvished, og groveste Daarlighed." Jupiter be-
 kræftede Minerva's wise Dom, og bad den ewig at opfuldes." Af
 Sanchunio ons 1350 Bog 10 Kap., hvilke (o Skade for den lærde
 Verden) tilligemed Stribentens andre Bøger er forkommen.